संपच् च विखुद् इव सा लोकलोचनखिदकृत् लोला क्वापि लयं याति या परानुपकारिणी । 28 तद् एष कल्यविष्यी कामदो यो अस्ति नः स चेत् परार्थे विनियुज्ञेत, तरू श्राप्तं तत्फलं भवेत् । अ तत् तथा 'ग्रुकं 'करोमि 'इक् यथा 'एतस्य समृद्धिभिः त्रदरिद्रा भवत्य् एषा सर्वार्<u>षि</u>जनसंकृतिः । अ इति विज्ञप्य पितरं तद्नुज्ञाम् श्रवाप्य सः जीमूतवारुनो गवा तं कल्प<u>द</u>ुमम् स्रब्रवीत् । ³¹ देव वं शश्चद् ग्रस्माकम् त्रभीष्टफलदायकः. तर् एकम् इरम् ऋख वं मम पूर्य वाञ्क्तं । 32 **त्रदरिद्रां** कुरुघ 'रुतां पृषिवीम् त्रखिलां सखे. स्वस्त्य् ग्रस्तु ते. प्रदत्तो असि लोकाय द्रविणार्थिने । 🗪 इत्य् उक्तस् तेन धीरेण कल्पवृत्तो ववर्ष सः कनकं भूतले भूरिः ननन्दुश् च 'ग्रखिलाः प्रज्ञाः । अ द्यालुरू बोधिसवांशः कोऽन्यो जीमृतवाङ्नात् शक्त्रयाद् अर्थिसात्कर्तुम् अपि कल्पदुमं कृती । अ इति जातानुरागासु ततो दिनु विदिन्त्यू ऋपि जीमृतवास्नस्य 'उँचैः पप्रथे विशदं पशः । अ ततः पुत्रप्रथाबद्धमूलं राज्ञ्यं समत्सराः दृष्ट्वा जीमूतकेतोम् तद्गोत्रज्ञा विकृतिं ययुः । अ